

עין משפט
גר מצוה

א. מ"י פ"ה תולדות
ממנו וממנו ב"י פ"ה

לעזי רש"י

קייזער [קייזער]. סירה
קטנה.
פירק'ש [פירק'ש].
קלשנים.
פירקל'א, חישוק.

שיטה מקובצת

(חידושי רגמ"ה)

[illegible][illegible]

ההנהגה רצויה על השלחן
הסניף מעמיד את הלחם
שלא יפזר. (עכ"ל הרגמיה)
של נמחק: (ס) מניין של זהב
מילים: (יא) מיעגל שאין: (יג) י

צד:

בְּמִין תיבה פיוצת. שולחן רחבו חמשה לרבי יהודה (לחקן דף טז.)
וששה לרבי מאיר ולשם ארכו עשרה ורחבו חמשה וחומין
ועשרה כנגד רחבו של שולחן וקופל לרבי יהודה טפחיים ומחצה מכאן
וטפחיים ומחצה מכאן ולרבי מאיר טפחיים מכאן וטפחיים מכאן; נמצא

וְהָיָה כִּמְיוֹן חֵבֶה פְּרוּצָה בְּדֵפוֹת וְ
 נֶגְדָה וְשׁוֹלִיט רַחֲבִין וּפְרוּצָה מִתְּלַמְּתָהּ
 כִּמְיוֹן סָפִינָה רוֹקֶדֶת וְאִין לִשְׁלִיט
 מִתְּלַמְּתָהּ רַחֲבָה וּמִתְּלַמְּתָהּ כִּלְה
 וְהִיטְלָה עַד כִּלְכָּשָׁה וְשִׁי רִאשִׁיָּה חֲדָין
 וְהִיטְלָה וְגִבּוֹחִין מִתְּלַמְּתָהּ וְאִין נִגְעִין
 מִמֵּיִם כִּן פִּי כְּקוֹטֶרֶת וּמִחוּץ פִּירוּשׁוֹ
 גִּדְּרָאֵה דְּפִתּוּחַ הָלֶחֶם ^(א) מִתְּלַמְּתָהּ וְשִׁי
 מִתְּלַמְּתָהּ חֲדָין כְּסָפִינָה הַחֲדָה גִּדְּרָאֵה
 וְכִסּוּפִיִּי כִּדִּי לָרוֹן מִהֵרָה כִּן הָלֶחֶם חֲדָ
 גִּדְּרָאֵה ^(ב) וְכִסּוּפִיִּי (שֶׁל חֲדָ) לֹד אֹרֶךְ
 שְׁמוֹנֶת וְהִכִּי פִּירִךְ לִמְלֵאן דְּלִמְרָה כִּמְיוֹן
 סָפִינָה רוֹקֶדֶת וְאִין יִתְבִּי קִיטִּי הָלֶה
 מִתְּלַמְּתָהּ חֲדָין וְאִין יִכּוֹל לִישֵׁשׁ עַם אֵלֶּה
 קִיטָה אֲחֵד בְּחִלְמֵיִתּוֹ וְאֵעִיִּי שֶׁהִי עַם
 דִּי סָפִינִי שֶׁל וְהִכִּי מִסְּוֹלֵין גִּדְּרָאֵהִין
 דִּי לִקְבֵּל רִאשִׁי קִיטִּי מִ"מ עֲנִיִּין שִׁיטָה
 לֶחֶם מִשְׁאֵן חֹזֶק בְּחִלְמֵיִתּוֹ שֶׁלֹּא יִקְטֹרֶט
 מִמִּידָה לְחֵם וְהִכִּי עֲזִיר כְּקוֹטֶרֶת
 וְיִטְרוֹ מִחוּץ הָלֶחֶם הֵם הַחֲדָרִין
 וְכִסּוּפִיִּי שֶׁל אֹרֶךְ
 שְׁמוֹנֶת וְלֹד רֹחֶתן שֶׁהִי דוֹפִיִּי הָלֶחֶם
 מִתְּלַמְּתָהּ וּמִתְּלַמְּתָהּ עֲנִיִּין וְהִכִּי מִסְּוֹלֵין לֹד
 גִּדְּרָאֵה וְלִקְבֵּל מִפְּרֵשׁ לִקְטֵן דְּסָפִינִי עֲנִיִּין
 וְהִכִּי מִיִּעֲגֵל אֲבִל גִּיבָה הָלֶחֶם ^(א) מִתְּלַמְּתָהּ
 שֶׁלֹּא הִיָּה הֹלֵךְ וּמִגִּבֵּיהּ בְּשִׁפּוּעַ מִכְּאֵן
 וּמִכְּאֵן עַד שֶׁהִי הֹלֵךְ וּמִתְּלַמְּתָהּ עַד
 שֶׁהִי עֲזִיר וְהִכִּי הָלֶחֶם הֵם הַחֲדָרִין
 וְכִסּוּפִיִּי וְהִכִּי הַחֲדָרִין מִתְּלַמְּתָהּ
 שֶׁל שְׁמוֹנֶת וְלֹד רֹחֶתן שֶׁהִי דוֹפִיִּי הָלֶחֶם
 מִתְּלַמְּתָהּ וּמִתְּלַמְּתָהּ עֲנִיִּין וְהִכִּי מִסְּוֹלֵין לֹד
 גִּדְּרָאֵה וְלִקְבֵּל מִפְּרֵשׁ לִקְטֵן דְּסָפִינִי עֲנִיִּין
 וְהִכִּי מִיִּעֲגֵל אֲבִל גִּיבָה הָלֶחֶם ^(א) מִתְּלַמְּתָהּ
 שֶׁלֹּא הִיָּה הֹלֵךְ וּמִגִּבֵּיהּ בְּשִׁפּוּעַ מִכְּאֵן
 וּמִכְּאֵן עַד שֶׁהִי הֹלֵךְ וּמִתְּלַמְּתָהּ עַד
 שֶׁהִי עֲזִיר וְהִכִּי הָלֶחֶם הֵם הַחֲדָרִין
 וְכִסּוּפִיִּי וְהִכִּי הַחֲדָרִין מִתְּלַמְּתָהּ

ומכאן כמו דופן וקוף לר' יהודה טפחים ומחלה ולר' מאיר טפחים
 *זה אכל מה שפי' בקונטרס ושי' ראשיה חדין והולכין
 וגבויין למעלה ואין נוגעין במים אם רוצה לומר ענין
 טפסות פסיונות שלטו שראשו וסופו משופע והולך ואינו נוגע
 במים נמצא דמי' מקדרי ליה ללחם זה השולחן לא יתיב
 אלא אקיס המומתים בראש הלחם שמתחיו ובסופו
 נמצא יתיב אלא אקנה אמצעי בלחודיה ויש מפרשים דהיינו הא דפריך
 אלא אלא למאן דאמר כמין פסיה רוקדת קים היכי הו' יתיב כלומר היאך
 הלא יתיב הלחם על הקיס פירוש היכי הו' יתיב קיס (ו) מתשפטו שיב
 הלחם עתה ומשי' מורשא עבד לכו שהיה מדיצין בלחם בצולי הלחם
 מתחמיו בלחם למטה כד' שישטן על הקיס ואלו השוין משמע כן
 כלל לפיכך נראה שהלחם בראשו ובסופו שלכפי אורח השולחן אין
 הולך ומשפט כלל אלא וקוף וא"מ למאן דאמר כמין פסיה רוקדת
 היכי מפרשא מתני' דלחם הפנים ארבע עשרה ורומח חמשה וקופל
 לר' יהודה טפחים ומחלה מכאן וטפחים ומחלה מכאן ולרבי מאיר
 טפחים רביין דלמטה לא הולך עד כלכש היכי מן נמצא אלא
 ממלא רחבו של שולחן הא חסר ליה מה ששוליו הולכין וגבויין ממלעיהו
 ומכאן ומכאן דכי פשטת ליה קממלא ליה וכו' לא וכי משפעת ליה חסר
 ליה פורחא ושחא יהוא פורחא לא חשי ועוד קשה הא דאמר רבי
 וחזון (לקמן ד' ט.) לדברי האומר טפחים ומחלה קופל נמצא שולחן מקדש
 וכו' טפחים למעלה לא גבוה טפי לרבי ויחזון גופיה קיין דאמר כמין
 פסיה רוקדת ויחזון לומר לא הו' טפח ואולי כמין דאמר ליה
 טפח לא קחשיב ודוחק הוא שהרי ששה לחמים היו על זה גב זה ואי
 לכל חד חד לא סליק שנות טפח מאי קא פריך למ"ד כמין פסיה
 רוקדת היכי יתיב דאין לא אין משפיעין השולים אפילו שנות טפח
 ונוגעין כל עיקר וא"מ אחתי הרי לחם הפנים עובי טפח דאמר
 לאחיות עובי טפח אין בתוך הקיפול שסביביו טפחים ומחלה לרבי
 דסניפין רחבין חמשה כרחבו של לחם ומפולין בראשיהן (ו) דאמר
 ולכפי זה היו הפולין זה למעלה מזה לר' יהודה טפחים ומחלה ולר'
 סימיות ראשי' הסניפין כדמת עובי הקנה ותימה דנמתני' מן (ו) ו
 וטפחים בזה לא הולח וכן קתני לקמן בברייתא שבה סומכין את
 שני' הסמיה אלא ללחם את התחתון רחביו על טהור של שולחן ובתוספתא
 ההתחתונה דווקא ולא אפשר להיות כלל למאן דאמר כמין פסיה רוקדת

[ו] רוקדת שקרוין קוויסין: [ז] פורחא ושחא ההפנות אריות: [ח] הלחם ראשו על טהור על: [ט] חבת
 השולחן נתון ערבי: [י] מורחא שהפנות: [יא] בקיפול אצל השולחן: [יב] באותם סניפין: [יג] לחם ואין
 סביביו: [יד] ענין והנפין מפרש את הלחם בראשיהן: [טו] שלא היה נוגעין סביב טהור כל כד' גי'א ונוגעין
 כל עיקר דהיינו:

ה. (ב) אולי ל"ל והיו כסופים כדי שיגעו ללחם ועשויין כמין צירקלא וזאתו פיגול קלי וכו'.

שתי הלחם פרק אחד עשר מנחות

כמין חיבה פרוצה. שניטל ביסיוה ושמי דופנותיה זו כנגד זו כך הלחם היו לו ב' דפנות ושוליים רחבים מה: כמין ספינה רוקדת. א' קווי"ש ואין לה שוליים אלא מלמעלה רחבה ומלמטה כלה והולכת עד כאצבע כזה וב' ראשיה חדין והולכין

ויגבוהו למעלה ואין
 ולהכי קרי לה רוקדת שמה
 מהר: כינו דפיכי בויכ
 בןמן להם הפעולין כדעת
 על המהרשת לנזוח
 והשוליים רחבים היו ויהי
 עליהם יפה: אלא למאן
 ספינה רוקדת היא יפיה
 אין לו שוליים: מקום הוי
 בעובי אחד הדפנות היה
 בית מושב: בשלמה למ'

פרוש. ב' היה הדפנות:
 קנים רדקמי מתחילין וי
 שם שהיה עומן ג' קנים
 הלחם ב' ההלחם פ' והלחם
 קנה על דופן וז' ורלש
 על דופן וז' וז' על הקנים
 לחם חרז עד שהם שם
 ומצדילין הקנים בין ח
 די שלא יתפסו: אלא
 כספינה רוקדת כיני יפיה
 רלש חדים ואין יפיה
 קנה אחד בחלמיתו:
 לבו. אלא הלחם מתקן ו
 מעט בלל לקבל חל ח
 למאן דלמר כמין היפה
 הדפנות וקצוות שבו

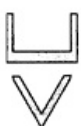
תיבה פרוצה ר' יוחנן
 בשלמא למאן דאמר
 דהוה יתבי בויכין אלא
 רוקדת היכי הוה יתבי
 בשלמא למאן דאמר
 דהוה יתבי קנים אלא
 רוקדת קנים היכי הוה
 בשלמא למאן דאמר
 דרסמכי ליה סניפין
 כמין ספינה רוקדת
 דלחם דעגיל להו מיעגל
 סניפין ספינה רוקדת היינו
 למאן דאמר כמין תיבה
 ב' יוקרא דלחם פ' תלח
 כמין ספינה רוקדת
 נבחיח אלא למ"ד כמין
 נבחיח מנה להו אארעא
 אבא בר ממל לדברי
 סניפין על גבי שלחן
 תיבה פרוצה סניפין
 אולא הא דא"ר יהודה
 וסניפין מעמידין
 כמין ספינה רוקדת
 מתיבי

סניפין לחם דקתני מחתי
 סניפין ה' היו שם מפוצלין בראשיתן שנים למדד זה וז'
 שהלחם ה' מונח ארצו לרחובו של שולחן וקופל למעלה מ'
 שארץ הלחם יתר על רוחב הפולחן וכן ידוע דלחם הלחם
 כמין חיבה פרושה ה' ככול שהדפנות וקופות נשזה: היינו
 סניפין שקורין פירק"ש העומדים בקרקע ה' ארוכות וגבו'
 העליון סומכין הלחם שלא יסברו דופינותיו והלכך מפול'
 פיליין הרבה מה שארץ הקנים שעל כל לחם
 ולחם מונחין ה' על אותם פיליין: אלא לחם לחם דאמר
 כמין פסינה רוקדם. עשוין הדפנות נשיפוע היכי
 סמך סניפין לחם והלא אין הסניפין נוגעין אלא
 מעט בראשו של לחם ה' ואין יכול למקדן שאלו
 דופינותיו אלא יסברו דפנותיו חסרין חסרין אף

המשיגין עומדין וקופין חלה עשרים כתי מעג שקרין
והזו עיגול חתה שיפוע של לחם וקומן אח כל הלחם
וראש הסקין סוקר לרלש הלחם. מיעגל זיקרליא
כדקריין חווי המעגל על שם עוגה (תענה דף יט.)
סיינו דבעיין משיגין. שאר צלי חלח חרביס ואזי
יושב ב' אב ויורא דלחם. שזה מונח על חם מכבדו:
חלה. שבר כמו חילח חילחי (חולין דף ג.) משיגין

על צי שלחן מוזהב. ודעגיל נהר דלחמין: אנה נמך
 כמין חיבה פרוזה. והוו הדפנות שוות חקופות חו לא מלו
 על השלחן: הלחם מעמיד את הכסנין. ששיפועו של לחם מו
 של סניף י' דלחמך דעגיל מיעגל והסניף מעמיד הלחם

ל דאליין די משמח ליה דלא יחי' צוויין שפיר דענין
בפסחים דפרק כל שעה (דף נ"ה) ומאן שולחן מקדש
היה או שפחים רבני מאיר: **דסמכ' ז"ה** סניפין
בקונטרס שראשי הקנים של לחם ולחם מווינין
מאיר שפחים במדת גבורה של לחם ואפשר דאוקי
דף נ"ה ד' סניפין של וזב היו שם מופלגין בראשי
לחם ואין מוזיר בשום מקום כלל נחיות ראשי הקנים
(י"א) נמי מנה ד' סניפין היו שם שכן קווינין את הלחם
ת"ל. כמו נפל חילחי חילחי דפרק אלו טרפות ו

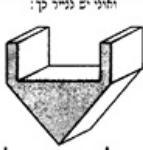
[illegible]

עין צמים.

סניפין

(ה) ז"ל פטירה, (ו) ז"ל מחלטה
וגר' ה"ק עד לחטא, (ז) וחד
בסיסו נלד אורח ב"י, ז"ק.
(ח) משאן של נחם חוק, ז"ק.
(ט) מחלטהים היה הולך, ז"ק.
(י) ג"א ואח"כ כופל ובר', ז"ק.
(כ) ציר זה לכאורה אינו חתוך.

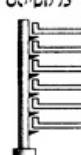

ה' טפחים

(ג) כחשפטן. ל"ק, (ס) להחריץ
לקמן סי' בקומרתם דהיינו
שראש. ל"ב.

רבינו גרשון

במין חיבה פורצה. ששיל
הקיר העליון ושתי קירות
רחבה כעין זה כך לחם
החמים מקפלים אותו
מלמעלה בראשו מיכן
ומיכן: מפניה דורות, שהיא
חדה מלטה וראשה
משופעין עולין למעלה
יבאמצע נמוכה: בשלמא
למד כמין חיבה פורצה
היונה דהו יחבי בתיכין על
לחם בלחם שיהיה שוב בלחם

(צ"א חסד)

Abstract

אצבע ועליון הקינן
 וסוכבין; בשלמא דאמר
 ר' חייב פרצה היינו
 מסבכין ליה טעין ללחם
 לקחם הלחם שקפול הלחם
 מקצה רוחם השלח הוא
 והטעין על הארץ נה
 עומדין ונוגעין בכל קפול
 הלחם עד למעלה וסוכבין
 אותן; אלא למאן דאמר
 סוכבין ספינת תורה הני
 חכמי קנים ללחם. איני
 נוגעין על פני כל הקפול
 אלא לקצות הלחם; דענין
 הלחם לטעין (ספין)
 (ספסן) כדי שיגע לכל
 קפול הלחם ועומדין
 והטעין על השלח והלחם
 ממיד הטעין על השלח
 וטעין וטעין וטעין וטעין

הוא חושב שיש לו זכות להגות עליו. הוא חושב שיש לו זכות להגות עליו. הוא חושב שיש לו זכות להגות עליו.